

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 335-1918)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Fagforeninger

Lønninger

Lønninger/Dyrtidstillæg, Reguleringstillæg

Uddrag fra byrådsmødet den 26. september 1918 - side 8

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 335-1918)

a. (J. Nr. 335-1918). Andragende fra de kommunale Funktionærforeninger om Bevilling af et procentvis Tillæg til de gældende Lønninger for Funktionærer og Arbejdere under Kommunen fra 1. Oktbr. 1918 at regne.

Fra Lønudvalget forelaa Indstilling om, at der i yderligere Dyrtidstillæg for Resten af Aaret 1918 tilstaa samlige gifte Funktionærer 150 Kr. og ugifte 75 Kr. for Tiden indtil 1. Januar 1919 at udbetale med 50 Kr. maanedlig første Gang i Begyndelsen af Oktober, at der gives de løse Arbejdere et yderligere Tillæg af 10 Øre (ud over den nuværende Timeløn paa 60 Øre + 12 Øre + 10 Øre = 82 Øre) fra 1. Oktober at regne, og at Spørgsmaalet om, hvorledes Dyrtidshjælp for det kommende Aar vil være at udbetale, forbeholdes senere Afgørelse.

b. (J. Nr. 356-1918). Andragende fra de kommunale Tjenestemænd med over 4000 Kr. Aarsløn om et procentvis Tillæg til dereg Lønninger samt et Dyrtidstillæg.

Fra Lønudvalget forelaa Indstilling om, at der bevilges Andragerne 150 Kr. som Dyrtidshjælp for Resten af Aaret 1918.

c (J. Nr. 112-1918). Andragende fra de kommunale Tjenestemænd med Aarsløn mellem 3000 Kr. og 4000 Kr. om Dyrtidstillæg i Lighed med de laverelønnede Funktionærer.

Fra Lønudvalget forelaa Indstilling om, at der bevilges And ragerne 150 Kr. for gifte og 75 Kr. for ugifte for Resten af Aaret 1918.

Møller udtalte, at der var indkommet forskellige Andragender til Byraadet om Lønforhøjelse, Dyrtidstillæg og Anciennitets forøgelse. Et af Andragenderne var fra Kommunens højestlønnede Embedsmænd, som søgte dels om et midlertidigt Løntillæg og dels om Dyrtidstillæg. Andragendet, som var vel motiveret, skyldtes sikkert, at København og Frederiksberg fra 1. Juli havde bevilget alle sine Funktionærer og Arbejdere et midlertidigt Løntillæg af 25 % og yderligere et Dyrtidstillæg af 720 Kr. for gifte og 480 Kr. for ugifte, og at Staten gav sine Tjenestemænd et lignende Tillæg. Saavel Udvalget som Byraadet var sikkert paa det rene med, at det for en Kommune og specielt for en stor Kommune var af største turdet gaa højere i Aar. Derimod vilde Udvalget stille i Udsigt at søge at faa alle Kommunens Tjenestemænd med under Dyrtidstillæget for 1919.

Fra de Funktionærer, som havde mellem 3000 Kr. og 4000 Kr. i Aarsløn, forelaa der Andragende om at faa samme Dyrtidstillæg som de lavere lønnede Funktionærer og Arbejdere. Som det vilde erindres, bevilgede Byraadet først et Dyrtidstillæg paa 300 Kr. for gifte plus 25 Kr. for hvert Barn til de Arbejdere og Funktionærer, hvis Indtægt ikke oversteg 3000 Kr., og senere et Supplementsdyrtidstillæg af 200 Kr. til gifte, hvis Indtægt ikke sammen med Dyrtidstillæget kom over 4000 Kr. Andragerne havde altsaa faaet 200 Kr. Det skulde gerne erkendes, at det kunde være svært nok for dem at komme igennem, men af de samme Grunde som tidligere nævnt havde Udvalget ikke ment at turde anbefale Byraadet at give mere end 150 Kr. til gifte og 75 Kr. til ugifte, hvorved gifte Funktionærer med Løn mellem 3000 Kr. og 4000 Kr. altsaa ialt for indeværende Aar vilde faa 350 Kr. i Dyrtidstillæg, dog at den samlede Indtægt ikke kunde overstige 4150 Kr.

Endelig forelaa der Andragende fra en Del Foreninger om Lønforbedring for de Funktionærer og Arbejdere, som allerede to Gange havde faaet Dyrtidstillæg, om en Lønforbedring af 25 % plus yderligere Dyrtidshjælp. Udvalget havde forhandlet med Repræsentanter for disse Foreninger og havde lovet dem, at det vilde anbefale Byraadet at bevilge et yderligere Supplementsdyrtidstillæg for 1918 af 150 Kr. for gifte og 75 Kr. for ugifte, saaledes at det samlede Dyrtidstillæg for indeværende Aar for gifte kom op til 650 Kr. plus Tillæget for Børn. For en Familie med 4 Børn altsaa 750 Kr., eller noget mere end

andre Kommuner gav, uagtet Lønregulativet var blevet omreguleret i 1916 med Hensyntagen til de alt den Gang dyre Tider. Foreningerne havde akcepteret Tilbudet. Overfor det stillede Krav om en Forhøjelse af Grundlønnen fra 1. Januar havde Udvalget udtalt, at det vilde indstille til Byraadet, at Lønregulativet blev gennemgaaet, saaledes at de, der havde faaet Lønforbedring siden 1916, blev opført med deres virkelige Løn, og de ny tilkommende indført, og endelig at enkelte, hvis Indtægt ikke svarede til deres Stilling, vilde faa Lønnen rettet. En almindelig Lønforhøjelse kunde Udvalget derimod ikke anbefale. Med Hensyn til de timelønnede Arbejdere var Udvalget indgaaet paa at anbefale Byraadet at yde et yderligere Tillæg paa 10 Øre fra 1. Oktober, hvorved Timelønnen ialt vilde komme op paa 92 Øre. Til Sammenligning skulde nævnes, at Frederiksberg indtil 1. Juli betalte 50 Øre og efter 1. Juli 60 Øre i Timen foruden et Dyrtidstillæg af 27 Øre, altsaa en Del mindre end i Aarhus. De paagældende Funktionærer ønskede imidlertid, at det yderligere Tillæg af 10 Øre skulde gælde fra 1. August, men Udvalget mente ikke, man kunde strække sig længere end foreslaaet. Sluttelig anbefalede Taleren Indstillingerne, idet han oplyste, at den samlede Udgift antagelig vilde blive omved 150000 Kr.

Christensen bemærkede, at man næppe kunde give Dyrtidshjælp, hvis man blot skulde regne med de finansielle Forhold. Spørgsmaalet var da ogsaa kun, om Lønnen var for lille eller ej. Naar Hr. Møller i Rigsdagen havde været med til at bevilge Statens Tjenestemænd 25 % Løntillæg for Indtægter helt op til 18000 Kr., saa fyldte det ikke meget i de kommunale Tjenestemænds Lommer, at Hr. Møller her sagde, at Villien var der, men Evnen manglede. Det vilde have været heldigt, om Rigsdagen havde tænkt lidt over, hvad det Tillæg, den havde bevilget Statens Tjenestemænd, betød for Kommunerne ude i Provinsen. Det var vel blevet sagt, at man frygtede for, at Embedsmændene vilde gaa over til privat Virksomhed, og det gjaldt vel nok for enkeltes Vedkommende, men de allerfleste vilde man nok beholde, da de sikkert vilde betænke sig paa at forlade deres sikre Stillinger. Taleren anbefalede derefter Indstillingerne vedrørende de faste Funktionærer og udtalte med Hensyn til de løse Arbejdere, at han ikke kunde kontrollere de af Hr. Møller anførte Tal, men at han havde hørt, at Timelønnen i København og Frederiksberg kunde naa 1 Kr. 12 Øre. Det, de løse Arbejdere ønskede, var, at Reguleringen ligesom andre Steder, kom til at gælde fra 5. August, saa Taleren vilde henstille, at dette Punkt blev udsat til yderligere Forhandling med Arbejderne.

Møller oplyste, at det var København og Frederiksberg, der først havde givet 25 % Tillæg. Disse to Kommuner havde Raad til en saadan Forhøjelse, og Staten, som havde fulgt efter,

kunde ikke godt lønne sine Tjenestemænd daarligere end Kommunerne.

N. Joh. Laursen erindrede om, at Lønningslovene, da de blev forelagt for Rigsdagen, hvilede paa en Overenskomst mellem de store Tjenestemændsorganisationer og Ministeren.

Christensen bemærkede, at Højre dog havde været stærkt ude for at faa de højestlønnede med. Organisationerne havde næppe haft imod en Begrænsning opefter.

N. Joh. Laursen hævdede, at Organisationerne netop havde lagt stor Vægt paa, at Tillæget ogsaa skulde gælde for de højestlønnede.

Valdemar Petersen havde tænkt sig, at man fra den Side, som forleden havde arbejdet for, at Lærekonerne skulde have Dyrtidstillæg, var kommet med en Anbefaling ved denne Lejlighed, da det drejede sig om de løse Arbejdere, som levede i fuldkommen Utryghed. Dette var imidlertid ikke sket, saa Taleren vilde henstille, at man fulgte Hr. Christensens Forslag om at henvise Spørgsmaalet om de timelønnede til ny Forhandling med Arbejderne. Efter Augustreguleringen kunde Kommunens Arbejdere gøre Fordring paa et Tillæg af 13 Øre, hvis man skulde holde sig til Stregen, men i hvert Tilfælde var Hovedorganisationerne enige om, at Arbejdet kunde nedlægges hos de Arbejdsgivere, som ikke vilde regulere fra 5. August. Der havde dog ingen Vanskeligheder været noget Steds, og Aarhus Kommune skulde ikke gerne holde sig tilbage.

Indstillingen vedtoges, dog saaledes at Spørgsmaalet om Dyrtidstillæg til Kommunens løse Arbejdere udskydes til senere Forhandling.

Udenfor Dagsordenen udtalte

23. Bech (efter Talerens Manuskript) : Foranlediget ved den Adresse som 33 Aarhus Borgere har tilstillet Byraadet for paany at udtale deres Ønske om, at D'Herr Fritz og Galtens Plan vedrørende Bispetorvets Frilæggelse skal komme til Udførelse, ønsker jeg som Medlem af Bedømmelseskommitéen udenfor Dagsordenen at klarlægge Sagen og mit Standpunkt til den.

Forhistorien er os jo alle i saa friskt Minde, at jeg ikke behøver at genopfriske denne, men vil kunne begynde min Fremstilling af Sagen paa det Tidspunkt, da Bedømmelseskommiteen blev nedsat. Denne kom til at bestaa af Byens Udvalg for Udvidelse og Bebyggelse samt Stadsingeniøren som Repræsentanter for Byen, Herr Professor Kampmann og Herr Erstad Jørgensen som særlig sagkyndige og D' Herr Chr.

Kampmann og Hammerich som Repræsentanter for Borgerkomiteen og derigennem for Bidragyderne.

Man havde med denne Sammensætning af Bedømmelsesudvalget søgt at tage alle Hensyn baade til de enkelte Borgere, hvis Offervillighed det skyldtes, at Bispetorvet blev frilagt, og til saavel de arkitektmæssige som ingeniørmæssige Krav, Sagens store Betydning gjorde nødvendig.

Efter at de forskellige Forslag var komne ind og ophængte i Kunstbygningen, gik Bedømmelseskomiteen med stor Grundighed, som jo rimeligt var, og med Følelsen at Sagens Betydning i Gang med Bedømmelsen af de indkomne Projekter. Det drejede sig naturligvis ikke for Bedømmelseskomiteen som for Publikums Vedkommende om et enkelt Besøg i Udstillingsbygningen, men om en Række lange Møder, paa hvilke Sagen blev drøftet og set fra alle Sider, saavel skønhedsmæssigt og ingeniørmæssigt som økonomiske. Resultatet heraf var da ogsaa, at Bedømmelsesudvalget enedes om at præmiere Projekterne, der var udarbejdet af D'Herrer Mundt og Hauning, af Arkitekt Høeg Hansen og Billedhugger Utzon Frank samt af Arkitekt Risum og Havearkitekt Andersen, idet der kun var nogen Uoverensstemmelse om Anbringelsen af 1' Præmien mellem disse.

Efter at Bedømmelsen havde fundet Sted, blev der som bekendt afholdt en Udstilling af de indkomne Projekter i Kunstbygningen, men til Bedømmelsesudvalgets Beklagelse var Besøget her meget ringe trods energisk Reklame fra Avisernes Side. Ialt passeredes Tælleapparaterne af 1555 Personer, altsaa under Halvdelen af Antallet paa Adressens Underskrivere, men herom senere.

De præmierede Projekter blev derefter sendt til København til Udstilling i akademisk Arkitektforening, og da dette trak en Del ud, og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, der nu skulde føre Sagen videre frem, ikke kunde tage fat paa dette Arbejde, før Projekterne igen var os i Hænde, trak ogsaa dette Sagen ud i Forbindelse med, at at Tiden inden Rigsdagsvalgene var saa overmaade optaget, at kun de præcerende Ting kunde fremmes.

Udvalget er dog klar over, at det maaske havde været muligt, at fremme hele Sagen med et Par Maaneder, men samtidig med, at vi beklager dette, har vi dog ikke fundet det af overvejende Betydning, idet vi indsaa, at Udarbejdelsen af det endelige Projekt, efter hvilket Ordningen skulde udføres, vilde tage saa lang Tid, at det først vilde kunne komme til

Udførelse i Løbet af Aaret 1919. Noget samlet Hele faar man jo desuden ikke ud af Torvene, før Yhrs Ejendom kan falde om nogle Aar. Da det drejer sig om en Ordning af Byens Centrum og derfor er af den største Betydning for Aarhus, har Udvalget ment, at man hellere maatte ofre nogen Tid end udføre noget, man maaske senere kunde fortryde.

Da Udvalget dels gennem Stadsingeniøren og dels gennem dets egne teknisk uddannede Medlemmer havde Forudsætninger for at kunne bedømme den ingeniørmæssige Side af Sagen, hvorimod den kunstneriske ikke var repræsenteret i Udvalget, formaaede man for at naa det bedst mulige Resultat Herr Arkitekt Kühnell til at tiltræde Udvalget som kunstnerisk Raadgiver.

I Overensstemmelse med Programmet for Konkurrencen henvendte man sig derefter til 1' Præmietagerne for at anmode dem om at udføre et ændret Forslag, egnet til Udførelse, paa Basis af deres eget og de andre Præmietageres Projekter, og disse Forhandlinger er i fuld Gang og vil kunne afsluttes i Løbet af Efteraaret, saaledes at det nye Projekt kan foreligge i Løbet af en Maanedes Tid. Dersom man ikke naar noget tilfredsstillende Resultat herved - naturligvis vil det blive udstillet -, vil det være rigtigt, at Udvalget i Overensstemmelse med Programmets Aand henvender sig til den af 2' Præmietagerne, der efter Udvalgets Mening har naaet det bedste Resultat, med Anmodning om nærmere at faa hans Projekt udarbejdet.

Efter nogle Maaneders Forløb meddelte Herr Arkitekt Fritz imidlertid Udvalget, at han havde udarbejdet en Model, svarende til hans og Ingeniør Galtens indsendte Projekt, idet han fandt, at dette ikke var blevet tilstrækkelig belyst igennem hans Konkurrenceplaner.

Herr Arkitekt Fritz blev stærkt støttet fra et enkelt Blads Side, der indhentede Udtalelser om hans Projekt fra en Række Borgere i Byen, og kort efter blev hans Model udstillet i et Vindue paa Store Torv. Efter yderligere nogen Tids Forløb fremstod i det samme Blad Tanken om at støtte Agitationen for Gennemførelsen af Herr Fritz Projekt ved en Borgeradresse, og denne fik i Løbet af nogle Uger ca. 3500 Underskrifter.

For 14 Dage siden blev Sagen behandlet her i Byraadet, idet Formanden for Udvidelse og Bebyggelse paa Udvalgets Vegne udtalte, at man ikke kunde beskæftige sig med det Fritzsche Projekt paa Grund af Farhandlingen med 1' Præmietagerne.

Herr Møller udtalte tillige, at en Del af Underskriverne formodentlig savnede Forudsætninger for at kunne dømme i denne Sag, og det vil jeg for mit Vedkommende

gerne understrege. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst fornærmeligt i, at man siger, at Folk, der ikke særlig har Uddannelse i teknisk eller arkitektonisk Retning, og som ikke har haft Lejlighed til i Ro at sammenligne de indkomne Projekter, ikke vil kunne dømme retfærdigt i en Sag som denne. Alene det, at Udstillingen som ovenfor nævnt kun var besøgt af rundt 1550 Mennesker, medens Adressen har faaet 3500 Underskrifter, gør det jo evident, at største Parten af Underskriverne har savnet selv de mest primære Forudsætninger for Bedømmelse af Spørgsmaalet. Dersom en Læge sagde til mig, at jeg ikke forstod mig paa Operationer, en Sagfører at jeg ikke forstod at føre en Sag. eller en Handlende at jeg ikke forstod mig paa Butikssalg, vilde jeg ikke føle mig brøstholden derover. Det er efter min Mening det tilsvarende, Udvalget igennem dets Formand har ndtalt.

Naar Udvalget har taget Stilling og dømt i denne Sag, er det jo paa Basis af en Række Foredrag og Motiveringer, der er fremsat af de særlig uddannede.

De 3500 Underskrivere, der iøvrigt kun repræsenterer 5 % af Byens Befolkning, blev jo kun naaet ved en stor Agitation fra vedkommende Blads Side. I den Tid, Listerne var fremlagt, kunde jeg næppe købe et Frimærke i en Kiosk, lade mig klippe hos min Frisør eller drikke en Kop Kaffe paa en Restauration, uden at jeg fik Opfordring til at skrive under paa Listen. At dette er en ganske utilstedelig Maade at føre en Agitation i et stort og vigtigt Spørgsmaal paa, siger sig selv.

Jeg kan oplyse, at Adressen ikke er blevet underskrevet af en eneste Arkitekt og kun af en kort Række Ingeniører, hvoraf kun et Par Stykker er Bygningsingeniører, altsaa i Besiddelse af den fornødne Uddannelse til i særlig Grad at bedømme det foreliggende Spørgsmaal.

Foruden at Adressen har været fremlagt i Kiosker, Restaurationer, Frisørsaloner m. m., har der ogsaa været en Husagitation i Gang, hvad en Undersøgelse af Adressen noksom viser. Et enkelt Blad af Adressen indeholder f. Eks. Underskrifter fra 33 mandlige og kvindelige Telegrafister og ikke andre, hvoraf man altsaa kan se, at disse er fremkomne ved en Agitation paa Telegrafkontoret. Ligeledes ser man, at der paa enkelte Lister staar en hel Række unge Forretningsfolk sammen, sandsynligvis hørende til samme Forretning, saa ogsaa her har Husagitation fundet Sted, men en Husagitation i et Tilfælde som dette er ingen heldig Fremgangsmaade.

Naar jeg ikke ved ovenfor omtalte Møde tog Ordet, var det dels, fordi jeg fandt, at Adressen

havde faaet sin tilstrækkelige Besvarelse igennem Udvalgsformandens Ord, idet jeg mente, at den hermed kunde lægges til Side, dels fordi jeg nødig offentlig vilde udtale mig imod de Aarhus-Borgere, som har udarbejdet dette Projekt, og som jeg har kendt igennem en Aarrække, men den fornyede Henvendelse til Byraadet bevirker nu, at jeg finder, at jeg ikke længer ønsker at undgaa dette.

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg ingensomhelst Grund har til ikke at føle mig overbevist vist om, at Arkitekt Fritz har handlet ud fra de mest ideelle Grunde, men derfor kan en Kritik af hans Projekt og den Maade, hvorpaa Sagen er bragt frem, ikke holdes tilbage. Naar mine følgende Ord maaske vil falde lidt stærke, da beder jeg Dem erindre, at en saadan Sag som denne maa og skal tale til Følelserne, hvorfor man ogsaa maa reagere stærkere overfor denne end i almindelige Tilfælde.

Hvad selve Projektet angaar, da gør jeg opmærksom paa, at Bedømmelsesudvalget ikke har fæstet sig i særlig Grad ved dette, idet det efter vor Mening ikke indeholdt nogetsomhelst fremragende - mig selv forekommer det naivt og ubetydeligt. -

Den cirkelrunde Linie, der ovenikøbet har faaet en ekstra Pukkel for at naa udenom Koret og som dannes af Plænerne, forekommer mig uden Værdi, da den hverken harmonerer med Kirkens Korslinier, eller med Pladsens Huslinier, Gadelinier eller Fortovslinier.

Den store, rolige Plads, som Arkitekt Fritz stadig i sine mange Artikler har hævdet, at Kirken skal omgives af, vil ikke naas, idet selve Pladsen fuldstændig skæres i Stykker af de runde, skraa, grønne Græsbælter.

Endelig er der en Anke imod Projektet, som forekommer mig overordentlig betydelig, nemlig, at dette ikke blot tilnærmelsesvis kan siges at være fuldført, før hele den nordlige Side af Kirken er frilagt. I Udvalget har der saa godt som været Enighed om, at denne fuldstændige Frilæggelse ikke vil være heldig, og det vilde i hvert Tilfælde være ganske urigtigt i Øjeblikket at antage et Projekt, som prædestinerer en Løsning af dette Spørgsmaal. Den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om Pladsen Nord for Kirken bør først træffes, naar den gamle Bispegaard, Nationalbanken og det nuværende Raadhus eventuelt skal vige Pladsen for noget nyt.

Ved Gennemførelsen af Herr Arkitekt Fritz Projekt er Nedrivning af disse Bygninger - foruden en Tilbagerykning af Rosensgades Husrække - nødvendig, og det er derfor fuldstændig galt at sige, at hans Projekt giver en billig Løsning - det giver tværtimod en

meget kostbar Løsning. - At slaa sig til Taals med, at man kan løse den ene Halvdel i dette Projekt, der er baseret paa en symetrisk Anordning om Kirkens Længdeakse, kan kun siges af Folk, der enten slet ikke har sat sig ind i Projektet, eller som ikke kan se Sagen til Bunds.

Det Projekt, vi antager, maa - foruden at give en passende foreløbig Løsning af Fremtidsspørgsmaalet om Kirkepladsens Ordning Nord for Kirken - give os en endelig færdig Ordning af Bispetorvet og Clemenstorv, saaledes som de nu vil komme til at fremtræde som een Plads. Alene dette er som sagt fuldtud tilstrækkeligt til fuldstændig at skyde Arkitekt Fritz Projekt til Side.

Hvad den af Arkitekt Fritz benyttede Fremgangsmaade angaar, da kan jeg ikke tilbageholde min Forbavelse over, at en akademisk Arkitekt har kunnet finde det foreneligt med sin Værdighed at benytte en saadan.

Under betryggende Former, med rigelig Tid til Udarbejdelse af Konkurrenceprojekter og med et af Arkitektstandens første Mænd godkendt Program har denne Konkurrence fundet Sted.

Bedømmelsen af Projekterne er gaaet Herr Arkitekt Fritz imod, men at han derfor finder det rigtigt eller opportunt at komme med en Efterkonkurrence konkurrence, hvor hans Kollegers Projekter ikke mere vil kunne stilles paa lige Fod med hans eget - alene fordi de ikke er tilgængelige - forstaar jeg ikke.

Jeg kan ikke tænke mig, at Arkitekt Fritz i sin egen Kreds vil faa nogensomhelst Tilslutning til denne Fremgangsmaade. Deltager man i en Konkurrence, hvis Bedømmelseskomite man i Forvejen kender, maa man bøje sig for dens Afgørelse.

Det har ogsaa været mig en Gaade, at et herværende Blad paa den Maade, som sket er, har villet træde i Brechen og gøre et stort Nummer ud af hele denne Sag, som jeg ved, mange andre end jeg har fundet alt andet end smagfuld.

Jeg tør paa Udvalgets Vegne sige, at vi nu ønsker Ro til at arbejde videre paa denne Sag, og vi skal gøre alt muligt for at faa den fremskyndet mest muligt, men man maa kunne forstaa, at Forarbejderne til en saadan Sag som denne, hvor saa mange forskelligartede Hensyn skal tages, kræver lang Tid.

Førstepræmietagerne D'Herrer Havning og Mundt har iøvrigt igen i Dag været her i Byen for at forhandle med Arkitekt Kühnell og Stadsingeniøren om forskellige Detaljer.

Jeg udtaler tilsidst Haabet om, at det endelige Resultat af alle de mange Anstrengelser, der er bleven gjort for at naa et godt Resultat, maa krones med Held.

